

Ang Basahon ni Daniel - Numero Baynte-Tres

Ang Mga Tawo nga Mapangyamyon

Jeff Pippenger

2023-12-18

Giila ni Sister White nga sa dihang mapukan ang dagkong mga tinukod sa Dakbayan sa New York, matuman ang Pinadayag kapitulo 18, bersikulo 1 hangtod 3.

Ug human niini nga mga butanga nakita ko ang laing manulonda nga nanaug gikan sa langit, nga may dakung kagahum; ug ang yuta nalamdagan sa iyang himaya. Ug siya misinggit sa makusog nga tingog, nga nagaingon, Ang dakung Babilonia nahulog na, nahulog na, ug nahimong puloy-anan sa mga yawa, ug salipdanan sa matag mahugawng espiritu, ug hawla sa matag mahugaw ug dumtanang langgam. Kay ang tanang kanasuran nakainom sa bino sa kaligutgut sa iyang pakighilawas, ug ang mga hari sa yuta nakapakighilawas uban kaniya, ug ang mga magpapatigayon sa yuta nangadato tungod sa kadagaya sa iyang mga kaluho.

Pinadayag 18:1–3.

Pagka-Septiyembre 11, 2001, ang “mga hari” sa yuta nakahimo na daan ug pagpanapaw uban sa simbahan sa Roma. Human sa Ikaduhang Gubat sa Kalibotan, si Presidente Harry S. Truman, sa unang higayon, niadtong 1951, nagtudlo ug embahador ngadto sa Vatican. Ang iyang paningkamot sa paghimog politikanhong relasyon uban sa papasiya dayon nga gisalikway sa Kongreso sa Tinipong Bansa sa Amerika, apan dili na ingon niana sa dihang, paglabay sa mga dekada, si Presidente Ronald Reagan, niadtong 1984, nagtudlo ug embahador ngadto sa Vatican. Pagka-2001, ang tanang kanasoran nakahimo na ug pagpanapaw uban sa Vatican pinaagi sa pagtukod ug diplomatikong relasyon uban sa bigaon sa Tiro.

Pag-abot sa Septiyembre 11, 2001, ang tanang “mga nasud” nakainom na sa vino sa kaligutgut sa iyang pakighilawas. Ang vino sa Babilonia nagrepresentar sa tanang nagkalainlaing kabakakan nga gipresentar sa kapapahan, apan ang usa ka piho nga matang sa vino nga giila niini nga mga bersikulo mao ang vino sa kaligutgut sa iyang pakighilawas. Ang kaligutgut sa kapapahan mao ang iyang paglutos niadtong iyang dili kauyonan. Matuman niya ang iyang paglutos pinaagi sa paggamit sa gahum sa estado aron mohimo sa iyang mahugaw nga buluhaton. Ang vino sa iyang kaligutgut mao ang iyang pinasahi nga botelya sa kasaypanan nga nagrepresentar sa lihok sa paggamit sa estado batok niadtong iyang giila nga mga erehe.

Sa yugto sa panahon gikan sa Agosto 11, 1840 hangtod sa Oktubre 22, 1844, ang Millerite Adventism, nga gitawag pagawas gikan sa Mangitngit nga mga Kapanahonan, ug nga nahimulag gikan sa mga Protestante nga mga iglesia nga niadtong panahona nahimong mga anak nga babaye sa Roma, unya nahimong tinuod nga Protestante nga sungay ibabaw sa bag-ong miabut nga mananap sa yuta. Giila ni Pedro ang mga kinaiya niadtong bag-ong pinili nga katawhan sa Dios ingon nga usa ka nasud.

Apan hinoon mao ang usa ka piniling kaliwatan, usa ka harianong kaparihan, usa ka balaang nasod, usa ka katawhan nga iyang kaugalingong panulondon; aron inyong ipadayag ang mga pagdayeg Kaniya nga nagtawag kaninyo gikan sa kangitngit ngadto sa iyang kahibulongang kahayag: Kamo nga kaniadto dili usa ka katawhan, apan karon mao na ang katawhan sa Dios: kamo nga wala makadawat ug kalooy kaniadto, apan karon nakadawat na ug kalooy. 1 Pedro 2:9, 10.

Sa pag-abot sa Septyembre 11, 2001, ang iglesia nga Seventh-day Adventist dugay nang nakahimo, ug sa kanunay naggamit, sa politikal nga estruktura sa gobyerno sa Estados Unidos sa pag-atake batok niadtong giisip niini nga mga erehe. Taas na kaayo sa wala pa ang 2001, ang mga Adventista nakainom na sa pinasahi nga bino sa Babilonya nga nagrepresentar sa paggamit sa gahum sa estado sa pag-atake batok niadtong giisip niini nga mga erehe.

Ang Ephraim usa ka simbolo sa pagrebelde ni Jeroboam ug sa amihanang gingharian sa Israel, ug gisugdan ni Isaias ang ikakaluhaan ug walo nga kapitulo pinaagi sa pagpakigpulong sa iglesia Adventista del Séptimo Día ingon nga mga palahubog sa Ephraim.

Alaut ang purongpurong sa korona sa pagkamapahitas-on, sa mga palahubog sa Ephraim, kansang mahimayaong katahom maoy usa ka nalaylay nga bulak, nga anaa sa tumoy sa tambok nga mga walog niadtong mga napukan tungod sa bino! Ania karon, ang Ginoo adunay usa ka gamhanan ug kusgan, nga sama sa unos sa ulan-nga-yelo ug sa makagun-ob nga bagyo, sama sa baha sa mabaskog nga mga tubig nga nagaawas, igasalibay niya kini ngadto sa yuta pinaagi sa kamot. Ang korona sa pagkamapahitas-on, ang mga palahubog sa Ephraim, pagatunobtunoban sa mga tiil; ug ang mahimayaong katahom, nga anaa sa tumoy sa tambok nga walog, mahimong usa ka nalaylay nga bulak, ug sama sa unang bunga sa wala pa ang ting-init; nga sa diha nga ang motan-aw niini makakita niini, samtang anaa pa kini sa iyang kamot, iya dayong kan-on kini. Niadtong adlaw ang Ginoo sa mga panon mahimong korona sa himaya ug purongpurong sa katahom alang sa salin sa iyang katawohan, ug espiritu sa paghukom alang kaniya nga molingkod sa paghukom, ug kusog alang kanila nga mopabalik sa gubat didto sa ganghaan. Apan sila usab nangasayop tungod sa bino, ug tungod sa maisog nga ilimnon nanghisalaag; ang pari ug ang manalagna nangasayop tungod sa maisog nga ilimnon, sila gilamoy sa bino, nanghisalaag sila tungod sa maisog nga ilimnon; nangasayop sila sa panan-awon, nanghipakdol sila sa paghukom. Kay ang tanang mga lamesa napuno sa suka ug kahugawan, mao nga walay dapit nga mahinlo. Isaias 28:1–8.

Ang ikatulong Kaalaotan miabot niadtong Septyembre 11, 2001, ug kini miabot ibabaw sa “purongpurong,” nga nagrepresentar sa pagpangulo sa “mga palahubog sa Ephraim.” Wala kini moatake sa hedkuwarter sa iglesia sa Maryland pinaagi sa usa ka eroplano nga puno sa gasolina, apan kini nagtimaan sa ilang kawalay-kabaton sa pag-ila nga ang pag-abot sa Islam sa ikatulong Kaalaotan mao ang sinugdanan sa mensahe sa ulahing ulan sa ikatulong manulonda. Ang sinugdanan sa maong mensahe ug buluhaton nga ilang giangkong nga mao ang hinungdan sa ilang pagkatukod aron imantala. Gipasundayag sila dili lamang ingon nga purongpurong, nga nagrepresentar sa pagpangulo, kondili ingon nga ang “purongpurong sa pagkamapahitas-on,” sa ingon nag-ilhanan sa usa sa duha ka mga hut-ong sa mga magsisimba nga napamugos ug ginapamugos sa panaglalis sa Habakkuk kapitulo dos. Niadtong Septyembre 11, 2001, ang mga

magbalantay ni Habakkuk mibarog sa ilang mga katungdanan sa gubat didto sa ganghaan.

Ang mga ganghaan sa Jerusalem mao ang dapit diin gidala ang pakig-uban sa katawohan sa Jerusalem. Ang gubat diha sa mga ganghaan nagrepresentar sa “lalis” sa miaging kapitulo sa Isaias nga nagsugod sa adlaw sa hangin sa sidlakan (ang adlaw sa Islam). Ang duha ka hut-ong sa mga magsisimba ni Habakkuk diha sa maong pahayag girepresentahan sa duha ka purongpurong. Ang mga palahubog sa Ephraim, nga niadtong tungora nakagamit na sa gahum sa estado aron modaog sa ilang mga pangatarungan batok niadtong ilang giila nga mga erehe, gikomparar sa purongpurong sa Ginoo sa mga panon. Sa dihang si Cristo girepresentahan ingon nga Ginoo sa mga panon, simboliko kini sa Iyang buluhaton ingon nga pangulo sa Iyang kasundalohan. Ang gubat diha sa ganghaan mao ang pakiggubat nga girepresentahan sa lalis mahitungod sa tinuod ug bakak nga teyolohiya.

Dili lamang ang pagpangulo sa General Conference ang gilarawan ingon nga mga palahubog sa Ephraim, kondili usab ang mga pari (ang ministryong pastoral), ug ang mga propeta (ang mga teologo ug mga magtutudlo) nahisalaag tungod sa ilimnong makahubog. Sumala sa giingon ni Isaias sa sinugdanang mga bersikulo sa iyang tagna, ang tibook iglesia mao kini.

Ang panan-awon ni Isaias nga anak ni Amoz, nga iyang nakita mahitungod sa Juda ug Jerusalem sa mga adlaw ni Uzias, Jotam, Ahaz, ug Ezekias, mga hari sa Juda. Pamati, O mga langit, ug patalinghugi, O yuta: kay ang Ginoo namulong, Gibuhi ko ug gipadako ang mga anak, ug sila mingsukol batok kanako. Ang baka nakaila sa iyang tag-iya, ug ang asno sa pasungan sa iyang agalon: apan ang Israel wala makaila, ang akong katawhan wala magpalandong. Ah, makasasala nga nasud, usa ka katawhan nga nabug-atan sa kasal-anan, usa ka kaliwatan sa mga mamumuhat ug dautan, mga anak nga mga madunot: ilang gibiyaan ang Ginoo, ilang gipasuko ang Balaan sa Israel, sila mitalikod ug mibiya palayo. Nganong hampakon pa man kamo pag-usab? kamo mosukol pa sa labi ug labi: ang tibook ulo masakiton, ug ang tibook kasingkasing maluya. Isaias 1:1–5.

Ang makasasala nga nasud masakiton, ug milabay na sa panahon diin aduna pay mahimong tambal nga makausab sa iyang kasingkasing ug hunahuna. Giila ni Isaias nga ang mga palahubog nahisalaag na sa dalan, ug ang maong dalan giila ni Jeremias ingon nga ang “daan nga mga alagianan.” Niadtong Septyembre 11, 2001, ang ulahing ulan misugod sa pag-ulan, ug giila ni Jeremias nga sa diha nga kita magalakaw sa daan nga mga alagianan, nga mao ang “dalan” nga gikahisalaagan sa mga palahubog, didto nato makita ang kapahulayan sa ulahing ulan.

Mao kini ang giingon sa Ginoo: Tindog kamo sa mga dalan, ug tan-awa, ug pangutan-a ang karaang mga agianan, hain ba ang maayong dalan, ug lakaw kamo niini, ug makakaplag kamo ug kapahulayan alang sa inyong mga kalag. Apan sila miingon, Dili kami molakaw niini. Ingon man usab, gibutangan ko kamo ug mga magbalantay, nga nagaingon, Patalinghugi ninyo ang tingog sa trompeta. Apan sila miingon, Dili kami magapatalinghug. Busa pamati, kamong mga nasod, ug hibalo, O katilingban, unsa ang anaa sa ilang taliwala. Pamati, O yuta: tan-awa, ako magapadala ug kadautan ibabaw niining katawhan, bisan ang bunga sa ilang mga hunahuna, tungod kay wala sila magpatalinghug sa akong mga pulong, ni sa akong balaod, kondili gisalikway kini. Jeremias 6:16–19.

Ang mga hubog sa Ephraim wala na sa dalan niadtong Septyembre 11, 2001, ug mitalikod sila “paatras,” niadtong 1863, sa dihang ilang gisugdan ang proseso sa pagsalikway sa “karaang mga alagianan.” Anaa sa “karaang mga alagianan” nga hikaplagan ang pahulay ug pagbag-o sa ulahing ulan, ug kana nga ulan misugod gayud sa mao rang panahon nga ang “Alaut” gipahibalo batok kanila. Ang ikatulong “Alaut” sa Islam dili na maila sa purongpurong sa pagkamapahitas-on sa Ephraim, kay sa hinay-hinay ilang gisalikway ang pundasyonal nga mga kamatuoran nga nag-ila sa papel sa Islam diha sa tagna. Gipaila ni Jeremias nga niadtong panahona ang Ginoo nagpahimutang ug mga magbalantay, nga mao ang mga magbalantay ni Habakkuk, ug ilang gimantala ngadto sa mga hubog sa Ephraim sa gubat didto sa mga ganghaan nga kinahanglan silang mamati sa tingog sa trumpeta. Ang ikatulong “Alaut” nga miabut niadtong Septyembre 11, 2001, mao ang ikapitong Trumpeta.

Gipaila ni Isaias nga “sila nanghisalaag tungod sa maisog nga ilimnon; nasayop sila sa panan-awon, nanghipangdol sila sa paghukom. Kay ang tanang lamesa napuno sa suka ug kahugawan, mao nga walay dapit nga limpyo.” Ang peke nga lamesa, nga gipaila niadtong 1863, nga nagwagtang sa “pito ka mga panahon,” ug nanginahanglan ug usa ka pasaysayng handout aron mokuyog niini, nagrepresentar sa peke sa duha ka balaang lamesa ni Habakkuk; apan ang peke nga “mga lamesa” nga gigamit sa mga palahubog napuno sa suka, ug sila nasayop sa panan-awon. Ang mga magbalantay ni Habakkuk ug Jeremias gisugo nga sa panaglalis mahitungod sa pamaagi, ilang isulat ang “panan-awon” ibabaw sa “mga lamesa,” apan ang peke nga mga lamesa sa palahubog nagapakita ug sayop nga panan-awon.

Diin walay panan-awon, ang katawohan nangahanaw; apan ang nagabantay sa kasugoan, bulahan siya. Proverbio 29:18.

Ang mga palahubog sa Ephraim nagsalikway sa balaod sa Dios, apan ang kahimtang sa “pakiglalis,” sa gubat didto sa ganghaan, mao ang propetikong balaod sa Dios, ingon sa girepresentahan sa pamaagi nga gitukod diha sa kalihukan sa nahaunang ug ikatulong mga manulonda. Sa dihang ang kahimtang ni Isaias natukod na diha sa nahaunang walo ka mga bersikulo sa kapitulo baynte-otso, iyang dayon giila ang pamaagi nga mao ang ulahing ulan, ug sa piho giila ang mga palahubog ingon nga ang “mga mapasipalahon nga tawo, nga nagmando” “sa Jerusalem.”

Kinsa man ang iyang tudloan sa kahibalo? ug kinsa man ang iyang pasabton sa doktrina? sila nga gilutas na sa gatas, ug gikuha na gikan sa mga dughan. Kay ang sugo kinahanglan nga sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay: Kay pinaagi sa nagnganga nga mga ngabil ug sa laing pinulongan siya mosulti niining katawohan. Nga kanila siya miingon, Kini mao ang kapahulayan nga pinaagi niini makapapahulay kamo sa gikapuyan; ug kini mao ang pagpabag-o: apan dili sila mamati. Apan ang pulong ni Jehova alang kanila nahimong sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mapukan paatras, ug madugmok, ug masukod, ug madakpan. Busa pamatia ang pulong ni Jehova, kamong mga tawo nga may pagbiaybiay, nga nagmando niining katawohan nga anaa sa Jerusalem. Tungod kay kamo miingon, Kami naghimo ug tugon uban

sa kamatayon, ug uban sa Sheol kami nagkauyon; sa diha nga moagi ang nag-awas nga hampak, kini dili moabot kanamo: kay gibuhat namo ang kabakakan nga among dalangpanan, ug ilalom sa kabakakan kami nagtago sa among kaugalingon: Busa mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova, Ania karon, ako nagapahimutang sa Zion alang sa patukoranan ang usa ka bato, usa ka sinulayan nga bato, usa ka bililhon nga pamag-ang nga bato, usa ka lig-ong patukoranan: siya nga nagatoo dili magdali. Ang paghukom usab pagabutangon ko sa pisi, ug ang pagkamatarung sa hulog nga tingga: ug ang ulan nga yelo mopapas sa dalangpanan sa kabakakan, ug ang mga tubig molukop sa dapit nga tagoanan. Ug ang inyong tugon uban sa kamatayon pagawagtangon, ug ang inyong pakigsaad uban sa Sheol dili molungtad; sa diha nga moagi ang nag-awas nga hampak, nan pagatumban kamo niini. Isaia 28:9–18.

Ang “debate” dinhi gihubit pinaagi sa mga pulong nga, “kinsa man ang iyang tudloan ug kahibalo? ug kinsa man ang iyang pasabton sa doktrina?” Ang “kinsa” nagtumong sa mga mahimong tinun-an, apan ang hilisgutan mao ang pagsabot sa doktrina, nga maoy kahibalo. Sa dihang mabuksan ang basahon ni Daniel, adunay pagdugang sa kahibalo, nga nagrepresentar sa nagkadakong pagsabot sa mga kamatuoran sa Pulong sa Dios. Ang pulong nga “doktrina” nagpasabot ug usa ka hugpong sa mga tinooan, mga prinsipyo, mga pagtulon-an, o mga lagda nga naglangkob sa usa ka piho nga sistema sa panghunahuna o usa ka lawas sa kahibalo. Aron masabtan ang mga biblikanhong “doktrina,” gikinahanglan ang usa ka biblikanhong pamaagi aron maporma ang maong lawas sa kahibalo.

Ang metodolohiya giila ingon nga “sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay.” Ang metodolohiya nga nag-ila sa Septyembre 11, 2001 ingon nga pag-abot sa ikatulong “Pagkaalaot” natukod ibabaw sa paghiusa sa propetikong linya sa unang “Pagkaalaot” uban sa propetikong linya sa ikaduhang “Pagkaalaot”, nga naghatag ug duha ka mga saksi sa linya sa ikatulong “Pagkaalaot”. Kana nga metodolohiya mao ang pagsulay sa “lantugi” nga nagmugna ug duha ka matang sa mga magsisimba, kay “ang pulong ni Jehova diha kanila mao ang sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mapukan paatras, ug mabunggo, ug madakpan sa lit-ag, ug madala.”

Ang lima ka pagkapangdol sa mga mapasipalahong tawo nga nagmando sa Jerusalem nagrepresentar sa lima ka mga ulay nga buang. Ang pamaagi tin-aw nga usa ka pagsulay, kay ang mga palahubog sa Ephraim misalikway sa karaang mga alagianan ni Jeremias, nagdumili sa pagpatalinghog sa pasidaan nga trumpeta sa mga magbalantay, nagmugna ug peke nga mga lamesa, ug naghimo ug pakigsaad uban sa kamatayon; sa mao gayud nga panahon nga kadtong nanagsul-ob sa purongpurong sa Ginoo sa mga panon sa panggubatan sa ganghaan naghimo ug pakigsaad sa kinabuhi.

Niadlong Septyembre 11, 2001, ang ulahing ulan, nga mao ang kapahulayan ug ang kahupayan, misugod sa pag-ulan, ug misugod ang pagselyo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kini nagsugod ug usa ka lalis mahitungod sa pamaagi sa mga palahubog sa Ephraim, ug sa pamaagi nga girepresentahan sa mensahero nga si Elias. “Daghan” ang mangapukan uban sa mga palahubog, apan ang pipila nga pagapilion mao kadtong mga nagahulat sa Ginoo.

Kay ang Ginoo misulti kanako sa ingon niini uban ang kusganong kamot, ug nagtudlo kanako nga dili ako maglakaw sa dalan niining katawhan, nga nagaingon: Ayaw ninyo pag-ingna, Panaghiusa, ang tanan nga ilang pagaingnon niining katawhan, Panaghiusa; ni mahadlok kamo sa ilang gikahadlokan, ni mangalisang kamo. Balaana ang Ginoo sa mga panon sa iyang kaugalingon; ug siya mao unta ang inyong kahadlokan, ug siya mao unta ang inyong kalisang. Ug siya mahimong usa ka balaang puloy-anan; apan mahimong usa ka bato nga kapangdolan ug usa ka pangpang nga kapangdolan alang sa duruha ka mga balay sa Israel, usa ka lit-ag ug usa ka pukot alang sa mga pumoluyo sa Jerusalem. Ug daghan kanila ang mangdol, ug mangapukan, ug mangabali, ug mangabitik, ug mangadakpan. Putosa ang pagpamatuod, timrihi ang kasugoan taliwala sa akong mga tinun-an. Ug ako magahulat sa Ginoo, nga nagtago sa iyang nawong gikan sa balay ni Jacob, ug ako magasalig kaniya. Isaias 8:8–17.

Sa walay duhaduha si Isaias nagkauyon sa iyang kaugalingong mga pulong, busa ang daghan nga nangapukan sa kapitulo baynte-otso mao usab ang mao nga nangapukan sa kapitulo otso. Sa kapitulo otso atong makita nga ang ilang pagkapukan mahitabo sa panahon sa pagpatik, nga nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang pasidaan sa kapitulo otso mao ang dili paglakaw sa “dalan” niining katawhan, kay sila mao ang mga midumili sa paglakaw sa dalan ni Jeremias sa karaang mga alagianan, diin nahimutang ang mensahe sa ulahing ulan. Ang mga nangapukan sa kapitulo otso mao kadtong nagsalig sa panaghiusa, nga nagrepresentar sa pinasahi nga bino sa Babilonia, nga nagrepresentar sa usa ka panaghiusa sa iglesia ug estado alang sa katuyoan sa pagsukol batok niadtong giisip nga mga erehe. Ang maoy hinungdan nga sila mapandol sa kapitulo otso mao ang bato nga makapapangdol, nga nagrepresentar sa labing nahaunang pagsalikway sa sukaranang kamatuoran niadtong 1863, ang “pito ka panahon” sa Levitico baynte-sais, nga gisalikway sa mga “magtutukod” niadtong 1863. Niana nga pagsalikway sila mibalik sa apostatang Protestante nga pamaagi aron isalikway ang mensaheng gihatag sa mga manulonda kang William Miller.

Sa kapitulo beinte-otso, ang pagsalikway sa bato naghatud sa hukom sa nagaawas nga latigo, nga mao ang biblikanhong simbolo sa marka sa mananap nga nagsugod sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug unya mibaha sa tibuok kalibutan. Sa balaod sa Domingo ang tugon nga gihimo sa iglesiang Adventista uban sa “kamatayon” ug sa “impero” pagawagtangon. Sa pagwagtang sa tugon sa mga palahubog sa Ephraim uban sa kamatayon, ang ilang “dalangpanan sa kabakakan” pagakuhaon. Ang “dalangpanan sa kabakakan” gihulagway sa apostol Pablo ingon nga bakak nga nagdala ug kusog nga paglimbong, ug ang kusog nga paglimbong nga ibubo ibabaw sa mga tawo nga may pagtamay nga nagmando sa Jerusalem maoy tubag sa ilang pagdumot sa kamatuoran.

Bisan siya, kansang pag-anhi sumala sa paglihok ni Satanas uban sa tanang gahum ug mga ilhanan ug bakakong mga katingalahan, Ug uban sa tanang paglimbong sa pagkadili-matarong diha kanila nga nangahanaw; tungod kay wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas. Ug tungod niini ang Dios magapadala kanila ug kusgan nga pagpasalaag, aron motuo sila sa bakak: Aron silang tanan pagahukman sa silot nga wala motoo sa kamatuoran, kondili nagkalipay sa pagkadili-matarong. Apan kami obligado sa pagpasalamat sa kanunay sa Dios alang kaninyo, mga igsoon nga hinigugma sa Ginoo, kay kamo gipili sa Dios sukad pa sa

sinugdan alang sa kaluwasan pinaagi sa pagbalaan sa Espiritu ug pagtoo sa kamatuoran: Ngadto niini gitawag niya kamo pinaagi sa among maayong balita, aron maangkon ang himaya sa atong Ginoong Jesu-Cristo. Busa, mga igsoon, magmalig-on kamo, ug kupti ninyo ang mga pagtulon-an nga inyong nakat-onan, bisan pinaagi sa pulong, o pinaagi sa among sulat. 2 Thessalonians 2:9–15.

Ang “dalangpanan sa mga bakak,” nga maoy nagpanganak sa “kusgan nga limbong,” sa katapusan nagdala sa silot sa haduol nang umaabot nga balaod sa Domingo. Gipasabut ni apostol Pablo ang hut-ong sa mga wala mahigugma sa kamatuoran, ug ang usa ka hut-ong nga gibalaan pinaagi sa kamatuoran, sa ingon naghigot sa duha ka mga hut-ong diha sa pakiglalis sa Habakkuk kapitulo dos. Sa kapitulo baynte-nuwebe, gisugdan ni Isaias pinaagi sa pagduha sa pulong nga Ariel, nga laing ngalan sa Jerusalem.

Alaut kang Ariel, kang Ariel, ang siyudad diin nagpuyo si David! Padayona ninyo ang tuig ibabaw sa tuig; ipahalad nila ang mga halad. Isaias 29:1.

Ang simbolikong pagdoble sa “Ariel” (ang siyudad sa Jerusalem) sa makausa pa gikondena pinaagi sa usa ka “alaut.” Ang pagpatay sa mga halad gikan sa “tuig ngadto sa tuig” nagrepresentar sa nagpadayon nga pagrebelde nga nagsugod niadtong 1863. Ang mosunod nga mga bersikulo naglatid sa paghukom nga mahitabo ibabaw sa iglesya sa Seventh-day Adventist sa panahon sa krisis sa balaod sa Domingo. Sa bersikulo nuebe usa ka “katingalahan” ang giila, nga naghatag og pagpasiugda sa panaglalis bahin sa pamaagi, samtang usab nagaila sa mapinasiugdaong kahimtang sa Adventismo ingon nga usa ka elemento sa mensahe sa Tunga-tungang Singgit, nga inubanan usab sa ikaduhang manulonda sumala sa girepresentahan sa pagdoble sa “Ariel” sa unang bersikulo.

Pagpabilin kamo sa inyong kaugalingon, ug kahibulong; singgit kamo, oo, maninggit kamo: sila mga hubog, apan dili tungod sa bino; sila nagataral, apan dili tungod sa ilimnong makahubog. Kay gibuboan kamo sa Ginoo sa espiritu sa halalum nga pagkatulog, ug gipiyong niya ang inyong mga mata: ang mga manalagna ug ang inyong mga magmamando, ang mga manalagna sa panan-aw iyang gitabonan. Ug ang panan-awon sa tanan nahimong alang kaninyo sama sa mga pulong sa usa ka basahon nga pinatikan, nga ilang itugyan ngadto sa usa nga nakakat-on, nga nagaingon, Basaha kini, ako nagahangyo kanimo: ug siya nagaingon, Dili ako makahimo; kay kini pinatikan man: Ug ang basahon itugyan ngadto kaniya nga walay kahibalo sa pagbasa, nga nagaingon, Basaha kini, ako nagahangyo kanimo: ug siya nagaingon, Dili ako nakakat-on. Busa miingon ang Ginoo, Tungod kay kining katawhan nagapahaduol kanako pinaagi sa ilang baba, ug pinaagi sa ilang mga ngabil nagapasidungog kanako, apan gipahilayo nila ang ilang kasingkasing gikan kanako, ug ang ilang pagkahadlok kanako tinudloan pinaagi sa sugo sa mga tawo: Busa, ania karon, magapadayon ako sa pagbuhat ug kahibulongang buhat taliwala niining katawhan, oo, usa ka kahibulongang buhat ug usa ka katingalahan: kay ang kaalam sa ilang mga manggialamon mawagtang, ug ang pagsabot sa ilang mga masinabuton pagatagoon. Isaias 29:9–14.

Sa “debate” nga natala sa kapitulo baynte-siyete, ug nagrepresentar sa lalis sa tinuod nga pamaagi batok sa mini nga pamaagi, ang kahubog sa mga mapasipalahong tawo nga nagmando sa Jerusalem

giila ingon nga usa ka pagkabuta nga nagpugong sa pagpangulo sa Adventismo sa pagsabut sa basahon nga tinimrihan. Ang mga basahon ni Daniel ug sa Pinadayag mao ang mao rang basahon, ug ang bahin sa basahon nga mabuksan sa wala pa mahuman ang probation mao ang Pinadayag ni Jesu-Cristo. Naglakip kini sa enigma sa “ikawalo nga gikan sa pito”. Girepresentahan kini sa “tinago” nga gihatag kang Daniel aron sabton diha sa kapitulo dos. Kini mao ang “tinagong kasaysayan” sa Pito ka mga Dalugdog. Kini mao ang mensahe sa Islam sa ikatulong “Alaut”, ug ang mensahe sa “Singgit sa Tunga-tungang Gabii”.

Ang usa ka linain nga basahon sa Daniel ug Pinadayag gihatag ngadto kanila nga girepresentahan sa Sanhedrin sa panahon ni Cristo, nga nagsimbolo sa usa ka sistema sa pagpangulo nga nagaangkon sa pagpatunhay ug pagpanalipod sa kamatuoran sa Dios, apan sa katapusan miapil sa paglansang sa Kamatuoran sa krus. Ang sistema nga gitipohan sa Sanhedrin mao ang mga mabugabugalon nga tawo nga nagmando sa Jerusalem. Kanila gihatag ang basahon nga pinatikan, ug ang ilang inila, edukado, ug eskolar nga tubag mahitungod sa kahulogan sa basahon mao nga dili nila kini mabasa, kay kini pinatikan. Unya ang panon nga nabansay sa pagsunod lamang niadtong gibulag ingon nga mga pangulo, gihatagan sa maong basahon, ug ang ilang tubag mao nga masabtan lamang nila kini kon ang mga mabugabugalon nga tawo nga nagmando sa Jerusalem, ang Sanhedrin sa katapusang mga adlaw, mosulti kanila unsay kahulogan niini.

Ang pamaagi nga gihatag kang William Miller, ug unya ngadto sa Future for America, maoy usa ka timaan sa dalan sa kasaysayan sa tagna. Kini usa ka timaan sa dalan nga nag-ila sa usa ka pangutana sa pagsulay sa kinabuhi ug kamatayon. Kon wala ang husto nga pamaagi, ang mensahe sa ulahing ulan mahimong “sama sa mga pulong sa usa ka basahon nga pinasira.” Kon wala ang mensahe sa ulahing ulan, ang kasinatian nga mapamunga sa maong mensahe dili gayod mahimong maangkon. Kana nga pamaagi mao ang proseso sa pagdala sa usa ka linya sa tagna ibabaw sa laing linya sa tagna, gikan dinhi sa Biblia, ug didto sa Biblia. Ang panaglalis mahitungod sa pamaagi nagsugod sa dihang ang nahaunang mensahe gihatagan ug gahum, sa sinugdanan ug sa katapusan nga mga kasaysayan sa katapusang mga adlaw.

Sa sinugdanang kasaysayan sa kalihokan nga Millerite, ang panaglalis nagsugod niadtong Agosto 11, 1840, ug gisubli sa katapusan nianang kasaysayana sa yugto sa panahon sa dihang ang Philadelphian nga kalihokan nga Millerite mibalhin ngadto sa Laodicean nga kalihokan nga Millerite. Ang panaglalis misugod pag-usab sa kasaysayan sa Laodicean nga kalihokan sa ikatulong manulonda niadtong Septyembre 11, 2001, ug kini gisubli sa katapusan nianang kalihokana sa dihang ang Laodicean nga kalihokan sa ikatulong manulonda mabalhin ngadto sa Philadelphian nga kalihokan sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo. Sa sinugdanang pagsulay sa mga Millerite, ug sa katapusang pagsulay sa mga Millerite, ang pagsulay girepresentahan pinaagi sa metodolohiya sa mensahero nga si Elias. Si Jesus, ingon nga Alpha ug Omega, kanunay naglarawan sa katapusan pinaagi sa sinugdanan.

Ang pamaagi sa pagdala ug linya ibabaw sa linya mao ang atong gamiton karon samtang atong hisgotan ang Daniel kapitulo upat ug lima sa sunod nga artikulo.

“Walay usa nga adunay tinuod nga mensahe nga nagtakda sa panahon kon kanus-a moanhi si Cristo o dili moanhi. Siguroha nga ang Dios wala maghatag kang bisan kinsa ug kagamhanan sa pag-ingon nga si Cristo maglangan sa Iyang pag-anhi ug lima ka tuig, napulo ka tuig, o baynte ka tuig. ‘Be ye also ready: for in such an hour as ye think not the Son of man cometh’ (Matthew 24:44). Mao kini ang atong mensahe, ang mao gayud nga mensahe nga ginamantala sa tulo ka mga manulonda nga naglupad sa taliwala sa langit. Ang buhat nga pagabuhaton karon mao ang pagpatugbaw niining ulahing mensahe sa kalooy ngadto sa usa ka napukan nga kalibutan. Usa ka bag-ong kinabuhi nagaanhi gikan sa langit ug nagapanag-iy sa tanang katawohan sa Dios. Apan ang mga pagkabahinbahin moabot sa iglesia. Duha ka pundok ang maporma. Ang trigo ug ang mga sagbot magatubo nga magkauban hangtod sa ting-ani.”

“Ang buluhaton molawom pa ug mahimong labi pang mainiton hangtod sa pinakakatapusan sa panahon. Ug ang tanan nga mga magbubuhay uban sa Dios manlimbasog sa labing mainiton alang sa pagtuo nga gitugyan kaniadto sa mga balaan sa makausa pa ug alang sa tanan. Dili sila mapahilayo gikan sa mensahe karon, nga karon nagadan-ag na sa yuta pinaagi sa iyang himaya. Walay bisan unsa nga takus panlimbasogan gawas sa himaya sa Dios. Ang bugtong Bato nga magpabilin mao ang Bato sa mga Kapanahonan. Ang kamatuoran ingon niini diha kang Jesus mao ang dalangpanan niining mga adlaw sa kasaypanan....”

“Ang tagna nagakatuman na, linya ibabaw sa linya. Kon labi kita nga malig-on nga nagatindog ilalom sa bandila sa mensahe sa ikatulong manulonda, labi pa gayud kita nga makasabut sa tagna ni Daniel; kay ang Pinadayag mao ang dugang ni Daniel. Kon labi pa gayud natong dawaton ang kahayag nga gipresentar sa Balaang Espiritu pinaagi sa mga kinonsekrar nga alagad sa Dios, labi pang halalum ug masaligon, ingon sa walay katapusang trono, ang kamatuoran sa karaang tagna nga makita; masaligon kita nga ang mga tawo sa Dios namulong ingon nga sila gipalihok sa Balaang Espiritu. Ang mga tawo kinahanglan nga sila gayud sa ilang kaugalingon anaa ilalom sa impluwensiya sa Balaang Espiritu aron masabtan ang mga pulong sa Espiritu pinaagi sa mga manalagna. Kining mga mensahe gihatag, dili alang niadtong namulong sa mga tagna, kondili alang kanato nga nagakinabuhi taliwala sa mga talan-awon sa ilang katumanan.”

“Dili ako mobati nga mahimo ko kining mga butanga ipresentar, kon wala ako tagai sa Ginoo niini nga buluhaton aron buhaton. Aduna pay uban gawas kanimo, ug dili lamang usa o duha, nga sama kanimo naghunahuna nga sila may bag-ong kahayag, ug andam na kaayo sa pagpahayag niini ngadto sa katawhan. Apan makapahimuot kini sa Dios kon ilang dawaton ang kahayag nga gihatag na ug magalakaw diha niini, ug ibase ang ilang pagtoo ibabaw sa Kasulatan, nga nagpalig-on sa mga baruganan nga gihuptan sa katawhan sa Dios sulod sa daghang mga tuig. Ang walay kataposang maayong balita kinahanglan imantala pinaagi sa mga tawhanong galamiton. Kinahanglan atong ipatingog ang mga mensahe sa mga manulonda nga gihulagway nga nagalupad sa taliwala sa langit, uban ang katapusang pasidaan ngadto sa usa ka nahulog nga kalibotan. Kon dili kita tawgon sa pagpanagna, gitawag kita sa pagtuo sa mga tagna, ug sa pagtinabangay uban sa Dios sa paghatag og kahayag ngadto sa mga hunahuna sa uban. Mao kini ang among gipaninguhaan nga buhaton.” Selected Messages, basahon 2, 113, 114.